

i Kasserne og af Hensyn til Invalideforsikringen, som er knyttet sammen med Sygeforsikringen, at Sagen bliver lagt saaledes til Rette, at Folk saa tidligt som muligt kommer ind i Sygekasserne. Det vil ligge i alle Parter Interesse, baade i Sygekassernes og i Befolkningens Interesse.

I § 8 foreslaas den Kørselsret, som Sygekasserne har efter den gældende Lov af 1915, noget udvidet for Bysygekasserne. Jeg kunde ønske, at det ogsaa havde været Tilfældet for Landsygekassernes Vedkommende, thi Forholdet er i Virkeligheden for Øjeblikket det, at den Kørselsret, som visse Sygekassemedlemmer har, og som andre ikke har, er en Ret, der ikke er fordelt efter de rigtige Grundsætninger. Det hedder nemlig i den gældende Lovs § 15, at de Medlemmer, der har Heste og Vogn, ikke har Ret til Kørsel efter Læge og Kørsel til Sygehus. Men som Udviklingen er foregaaet paa Landet, hvor Husmænd og mindre Bols mænd ofte har et Par smaa russiske eller islandske Heste, er disse Mennesker afskaarne fra denne Kørselsret, medens andre, Haandværkere og næringsdrivende, der maaske er meget bedre økonomisk stillede, har Kørselsretten, saa jeg kunde ønske, at man tog Skridtet fuldt ud og virkelig gav Kørselsret til alle de ubemidlede Medlemmer af vore Sygekasser. Det har man ikke gjort i det foreliggende Forslag, men jeg glæder mig over at se, at i Bemærkningerne til Lovforslaget har Ministeriet været opmærksomt paa dette Forhold og indrømmet Rigtigheden af de Betragtninger, jeg her har fremsat, og jeg haaber, at vi under Forhandlingen i Udvalget ogsaa paa dette Punkt maa naa et godt Resultat.

Det er et Krav, som Gang paa Gang er kommet frem, ogsaa fra Sygekassernes Repræsentanters Side, baade da Sygekasse-loven af 1892 og den af 1915 blev givet, at der af de anerkendte Sygekasser skulde ydes Medlemmerne fri Lægehjælp og Sygehusophold, men samtidig gøres der en Undtagelse herfra i Lovens § 21, hvor det hedder: „Naar en Sygekasse ikke kan sikre sig Lægehjælp eller Sygehusbehandling paa passende Vilkaar, eller naar Udgifterne i de nævnte Øjemed ikke staar i passende Forhold til Kassens økonomiske Stilling, kan Indenrigsministeren efter Indstilling af Sygekassenævnet midlertidigt, dog kun for et Tidsrum af indtil 1 Aar ad Gangen, helt eller delvis fritage Kassen for at yde saadan Hjælp mod en passende Forøgelse af Kassens øvrige Ydelser. Forinden Fritagelse for at yde Læge-

hjælp meddeles, skal der dog være givet det i § 28 omhandlede Voldgiftsraad Adgang til at fremkomme med en Udtalelse i Sagen“. Som man ser, har det hidtil været en ret omstændelig Historie for Sygekasserne at opnaa Fritagelse for blot et Aar ad Gangen, og i og for sig kunde det dog siges at være en af Sygekassernes Hovedopgaver at yde hel eller delvis fri Lægehjælp. Det er en Ydelse, som Medlemmerne sætter overordentlig stor Pris paa; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at denne Forpligtelse til at yde fri Lægehjælp i Aarens Løb er blevet en vanskelig og trykkende Opgave for Sygekasserne, efter som Forholdene har udviklet sig. Det er noget, som er velkendt af mange af dem, som har at gøre med Ledelsen af Sygekasser i vort Land, at det ofte har været vanskeligt ved Forhandling med Lægerne at opnaa rimelige Overenskomster. Det store Flertal af Sygekasselæger i vort Land staar sikkert enkeltvis i det bedste Forhold til Sygekasserne og betjener Sygekasserne godt; men der er efter min Opfattelse nogen Forskel paa Lægerne, naar de optræder enkeltvis, og naar de optræder i Korporation. Forholdet er det, at Lægerne i vort Land er en af de stærkest privilegerede Stænder, vi har, og hvis vi f. Eks. vil sammenligne os med Tyskland eller med Forholdene i de sønderjydske Landsdele, har Lægerne ikke nær saa stærkt en privilegeret Stilling dernede; tillige har Lægerne her jo en meget stærk Organisation. De to Ting tilsammen har gjort, at Sygekasserne i Forhandling med Lægerne tidt har staaet ret magtesløse og har maattet gaa ind paa de Fordringer, Lægerne har stillet. Men nu er man naaet til et Punkt, hvor Sygekasserne ikke kan gaa ind paa Lægernes Fordringer, og derfor har vi nu fra 1. Januar i Aar ingen Overenskomst mellem Lægerne og Sygekasserne her i Landet. Jeg skal ikke her paa dette Sted udtale mig om denne Konflikt mellem Lægerne og Sygekasserne — det har jeg gjort ved andre Lejligheder —, men jeg vil blot sige, at Sygekasserne har ikke ønsket denne Konflikt, og vi har givet efter Gang paa Gang for at undgaa den; men nu kan Sygekasserne ikke længere. I de sidste Aar har Sygekasserne været spændte overordentlig haardt for i

Rettelse.

Sp. 2745, L. 12 f. n.: „H. P. Hansen (Sorø Amt)“, læs: H. O. Hansen.